

31998R2848

31.12.1998

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 358/17

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2848/98**z dnia 22 grudnia 1998 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcyjnych i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992, w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego ⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1636/96 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7, art. 9 ust. 5, art. 11, 14a oraz art. 17 ust. 5 i art. 27,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (WE) nr 1636/98 wprowadziło zasadniczą reformę w sektorze surowca tytoniowego, w celu poprawy jego pozycji gospodarczej; reforma ta pociągnęła za sobą zróżnicowanie pomocy wspólnotowej w zależności od jakości produktu, większą elastyczność i prostotę systemu kwot, ściślejsze procedury kontrolne oraz poprawę przestrzegania wymogów zdrowia publicznego i ochrony środowiska naturalnego;

w związku z tą reformą muszą zostać przyjęte szczegółowe przepisy wykonawcze; w celu uproszczenia ustawodawstwa rolnego rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3478/92 ⁽³⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1578/98 ⁽⁴⁾, (EWG) nr 84/93 ⁽⁵⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 621/96 ⁽⁶⁾ oraz (WE) nr 1066/95 ⁽⁷⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1578/98, powinny zostać zastąpione jednym rozporządzeniem;

należy ustalić minimalną wielkość procentową w odniesieniu do warunków uznania grup producentów, reprezentujących stosunek procentowy między ilościami podanymi w deklaracjach kwot a progami gwarantowanymi Państw Członkowskich; w celu uznania grup producentów, Państwa Członkowskie powinny mieć na swoich terytoriach możliwość podniesienia wartości procentowych w deklaracjach kwot i określenia minimalnych wymogów dotyczących liczby producentów;

powinny zostać ustanowione warunki, które muszą spełnić grupy producentów w celu zakwalifikowania się do otrzymania takiej specjalnej pomocy;

mając na celu poszanowanie struktur rynkowych, powinno zostać ustanowione, że producent może być członkiem tylko jednej grupy; w celu usprawnienia przejścia, producenci, którzy są członkami więcej niż jednej grupy powinni otrzymać możliwość wycofania się z członkostwa do dnia 31 stycznia 1999 r.;

zgodnie z celami art. 12 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92, w szczególności aby zapobiec zakłóceniom konkurencji i trudnościom monitorowania, grupy producentów powinny zostać wykluczone z uczestnictwa we wstępnym przetwarzaniu;

w celu zapewnienia jednolitości procedur administracyjnych należy ustanowić reguły występowania z wnioskami o uznanie grupy, przyznawania i wycofywania tego uznania oraz monitorowania warunków uznania;

powinien zostać wprowadzony mechanizm zatwierdzania zakładów przetwórczych upoważnionych do podpisywania umów kontraktacji; takie zatwierdzenie powinno zostać wycofane w przypadku gdy nie są stosowane reguły, a także powinny zostać ustanowione szczególne zasady regulujące przetwarzanie tytoniu w Państwie Członkowskim;

do celów przyznawania premii powinny zostać ustalone uznane obszary produkcyjne na podstawie tradycyjnych obszarów produkcyjnych dla każdej z grup odmian tytoniu; mając na uwadze stosunkowo małe obszary gmin francuskich, obszary produkcyjne we Francji powinny być oparte raczej na kantonach niż na gminach; szczególnie w celu poprawy jakości powinno się zezwolić Państwom Członkowskim na limitowanie obszarów produkcyjnych;

należy wyszczególnić główne punkty, które muszą być ujęte w umowach kontraktacji; umowy te muszą być ograniczone do jednego zbioru, tak aby można było uwzględnić przyszłe zmiany na rynku; powinien zostać ustalony odpowiednio wczesny ostateczny termin zawierania i rejestracji umów, tak aby od samego początku roku zbioru można było zagwarantować zarówno stały zbyt producentom, jak i regularne dostawy przetwórcom;

⁽¹⁾ Dz.U. L 215 z 30.7.1992, str. 70.

⁽²⁾ Dz.U. L 210 z 20.7.1998, str. 23.

⁽³⁾ Dz.U. L 351 z 2.12.1992, str. 17.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 206 z 23.7.1998, str. 19.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 12 z 20.1.1993, str. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 89 z 10.4.1996, str. 8.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 108 z 13.5.1995, str. 5.

aby umożliwić efektywne zarządzanie i kontrolę, po zawarciu umowy kontraktacji z grupą producentów, powinny zostać zgłoszone istotne dane szczegółowe dotyczące każdego z producentów indywidualnych;

na użytek Państw Członkowskich należy ustanowić dobrowolny system licytacji umów kontraktacji, tak aby ceny umowne mogły odzwierciedlać warunki na rynku;

surowiec tytoniowy kwalifikujący się do przyznania premii musi być solidnej właściwej jakości handlowej oraz pozbawiony niektórych cech, które uniemożliwiają jego normalny obrót;

premia zawiera część stałą, część zmienną i pomoc specjalną, a stosunek między różnymi częściami premii może zmieniać się w zależności od odmiany i Państwa Członkowskiego producenta; część stała musi zostać wypłacona zgodnie z ilością tytoniu w liściach dostarczonego przez producentów pierwszym przetwórcom, niezależnie od zróżnicowania jego jakości pod warunkiem że zostały spełnione minimalne wymogi jakości; aby zachęcić do poprawy jakości i wartości produkcji wspólnotowej, zmienna część premii powinna być wypłacana przez grupę producentów swoim członkom po porównaniu cen rynkowych uzyskanych przez każdą partię dostarczoną przez indywidualnych członków grupy; w celu zapewnienia efektywności systemu, zerowa wartość zmiennej części premii powinna być przypisana partiom sprzedanym za cenę zawartą między ceną minimalną a ceną minimalną plus 50 % dla każdej grupy odmian;

premia powinna zostać dostosowana, gdy zawartość wilgoci dostarczonego tytoniu różni się do 4 % od zawartości wilgoci ustalonej dla każdej grupy odmian, określonej na podstawie rozsądnych wymogów jakości oraz w celu uproszczenia kontroli dostaw powinny zostać ustalone wielkość i częstotliwość pobieranych próbek wraz z metodą wyliczania dostosowanej masy przy celu określaniu zawartości wilgoci;

okres dostarczania tytoniu do przetwórców powinien zostać ograniczony (w razie konieczności w różnym stopniu według grup odmian) w celu zapobieżenia oszustwom związanym z przenoszeniem tytoniu z jednego zbioru na drugi;

w celu zapobiegania oszustwom powinny zostać ustanowione warunki regulujące wypłatę premii oraz ceny zakupu; Państwa Członkowskie odpowiadają za ustalanie dalszego sposobu zarządzania i za systemy kontroli na podstawie art. 17 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92;

aby zagwarantować rzeczywiste wykonanie danych działań oraz dotrzymanie ustaleń kwotowych, premie mogą zostać wypłacone dopiero po sprawdzeniu dostaw; jednakże wypłata producentom zaliczki w wysokości 50 % powinna być zapew-

niona pod warunkiem wniesienia odpowiedniego zabezpieczenia; aby umożliwić wypłatę zaliczki grupom, które nie mogą ponieść kosztów wniesienia zabezpieczenia, powinno się zezwolić na wykorzystanie specjalnej pomocy finansowej na pokrycie tychże kosztów;

rozporządzenie (EWG) nr 2075/92 przewiduje, że Państwa Członkowskie wypłacają premię bezpośrednio producentom i że producenci mogą przenieść na następne zbiory nadwyżkę swojej produkcji, wynoszącą maksymalnie do 10 % przyznanej im kwoty;

artykuł 9 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 wprowadza system kwot na różne grupy odmian tytoniu; terminy przyznawania kwot muszą być ustalone odpowiednio wcześniej, aby umożliwić producentom możliwie pełne uwzględnienie ustalonych kwot przy produkcji tytoniu;

na mocy art. 9 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92, kwoty produkcyjne mają zostać przydzielone producentom proporcjonalnie do przeciętnej ilości tytoniu dostarczanego do przetwarzania w okresie trzech lat poprzedzających najnowsze zbiory, a ustalone w ten sposób kwoty będą obowiązywać przez trzy lata; przyznanie konkretnej ilości uprawniającej do otrzymania premii na dane zbiory nie zakłada nabycia jakichkolwiek praw w następnych latach;

w każdym Państwie Członkowskim powinno się ustalić krajowe rezerwy kwot w celu zwiększenia elastyczności ustaleń dotyczących przyznawania kwot aby zachęcić producentów do przestawiania się na inne uprawy oraz w celu ułatwienia restrukturyzacji gospodarstw rolnych w Państwach Członkowskich; tego typu rezerwy krajowe powinny być utworzone z kwot udostępnionych poprzez liniowe zmniejszenie wszystkich kwot przyznanych producentom oraz przez Państwa Członkowskie będące w stanie zastosować liniowe zmniejszenie ilości ujętych w deklaracjach kwot produkcyjnych, które zostały przeniesione na stałe wraz z kwotami, które nie zostały objęte już zawartymi umowami kontraktacji, łącznie z ilościami ujętymi w deklaracjach kwot produkcyjnych, które zostały tymczasowo przeniesione;

powinna zostać ustanowiona procedura wyliczania kwot dla producentów, którzy rozpoczęli uprawę tytoniu lub którzy powiększyli swoje kwoty;

konieczne są przepisy w celu wzięcia pod uwagę przypadków, w których tytoń jest przetwarzany w Państwach Członkowskich innych niż Państwo Członkowskie w którym został on wyprodukowany; w takich przypadkach dana ilość surowca tytoniowego powinna zostać przejęta w Państwie Członkowskim w którym została wyprodukowana, z korzyścią dla producentów w tym Państwie Członkowskim;

deklaracje kwot produkcyjnych powinny być przekazywane producentom na podstawie ich dostaw tytoniu w odpowiednich latach referencyjnych; Państwa Członkowskie muszą mieć możliwość zwiększenia ilości dla uwzględnienia niektórych producentów działających w szczególnych okolicznościach;

ilości progowe mające zastosowanie do danego zbioru mogą przekroczyć ilości ustalone dla poprzednich zbiorów dla niektórych grup odmian, a jednocześnie okazać się mniejsze dla innych grup odmian; wśród zainteresowanych stron należy rozprawić dodatkowe ilości na podstawie obiektywnych kryteriów z uwzględnieniem niektórych priorytetów ustalanych przez Państwa Członkowskie w świetle ich sytuacji;

należy zezwolić na przeniesienie kwot produkcyjnych w obrębie pojedynczej grupy odmian, bądź to na okres roku, bądź na stałe, a między producentami należy ustanowić prawo pierwszeństwa w celu zachęcenia do przeniesienia kwot między producentami, którzy są członkami tej samej grupy producentów; podczas wyliczania kwot dla każdego producenta nie należy brać pod uwagę ilości dostarczonych jako część rocznego przeniesienia;

należy wziąć pod uwagę fakt, że jednostka produkcyjna może być wspólnie użytkowana przez członków jednej rodziny, w szczególności w odniesieniu do minimalnych ilości w deklaracjach kwot produkcyjnych i zapobiegania nadużyciom finansowym;

dobrowolne wymiany kwot produkcyjnych między producentami mogą ułatwić racjonalność produkcji;

należy ustanowić przepisy dotyczące rozwiązywania wszelkich sporów przez wspólne komitety;

należy ustalić system odkupu kwot wraz z odpowiednim zmniejszeniem progów gwarantowanych w celu ułatwienia dobrowolnego przechodzenia z sektora producentów indywidualnych; powinny zostać ustalone ilości, do wysokości których producenci będą upoważnieni bez uszczerbku dla późniejszych zmian; w celu możliwie długiego utrzymania produkcji w tym samym sektorze produkcji powinno zostać ustalone między producentami prawo pierwszeństwa do zakupu kwot oferowanych w ramach systemu odkupu;

do celów należytego zarządzania, przejrzystości i weryfikacji, producenci, którzy są członkami grup producentów muszą dostarczać cały tytoń z danej grupy odmian z tego samego zbioru do jednego przetwórcy, a wypłaty grupom producentów oraz wypłacenie ceny zakupu producentom przez pierwszych przetwórców muszą być dokonywane wyłącznie przekazem bankowym lub pocztowym na jeden rachunek związany z płatnościami dla indywidualnych producentów, a kwoty produkcyjne przyznane każdemu producentowi muszą być podane do publicznej wiadomości;

artykuł 4a ust. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 przewiduje specjalną pomoc nieprzekraczającą 2 % łącznych premii, które mają być wypłacone grupom producentów oraz przewiduje, że należy utrzymać maksymalną wartość procentową aby mieć pewność, że grupy producentów właściwie wykonują powierzone im zadania, w szczególności stosują środki dla poprawy poszanowania środowiska naturalnego;

zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92, Państwa Członkowskie muszą zdecydować o środkach koniecznych do zapewnienia zgodności z przepisami wspólnotowymi dotyczącymi surowca tytoniowego; jednakże środki kontroli muszą spełniać niektóre wymagania aby zapewnić, że są jednolicie stosowane na szeroką skalę we wszystkich Państwach Członkowskich, w oparciu o zintegrowany system zarządzania i kontroli przewidziany w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3508/92 z dnia 27 listopada 1992 r. ustanawiającym zintegrowany system zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ⁽¹⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 820/97 ⁽²⁾ oraz w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ⁽³⁾, ostatnio zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 1078/98 ⁽⁴⁾;

w kilku Państwach Członkowskich kontrole przeprowadzane są raczej w miejscach do których dostarcza się tytoń, niż w miejscach gdzie jest on przetwarzany; kontrole takie uważane są za niewystarczające; powinny zostać określone miejsca, do których tytoń musi być dostarczany oraz kontrole, które należy przeprowadzić;

należy skutecznie monitorować zgodność z przepisami dotyczącymi pomocy wspólnotowej; w związku z tym powinny zostać ustanowione szczegółowe kryteria i normy techniczne dla przeprowadzania kontroli administracyjnych i kontroli na miejscu; w świetle doświadczeń zdobytych podczas przeprowadzania kontroli na miejscu należy ustanowić minimalne wskaźniki kontroli z zastosowaniem analizy ryzyka, a także wyszczególnić czynniki, jakie mają zostać uwzględnione;

zgodnie z art. 5 lit. a) i c) rozporządzenia (EWG) nr 2075/92, przyznanie premii wiąże się z warunkiem, że tytoń w liściach pochodzi z określonego obszaru produkcyjnego i jest dostarczany na podstawie umowy kontraktacji; w przypadku braku kontroli weryfikujących, czy na obszarze zadeklarowanym w umowie rzeczywiście uprawiano wskazaną odmianę, warunki te można łatwo obejść; należy ustanowić zarówno minimalną liczbę kontroli przeprowadzanych przez Państwa Członkowskie na uprawianych obszarach, jak i konsekwencje w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości; zgodnie z zasadą proporcjonalności, konsekwencje te muszą być dostatecznie odstraszające aby zapobiegać składaniu fałszywych deklaracji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 355 z 5.12.1992, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 117 z 7.5.1997, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 391 z 31.12.1992, str. 36.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 212 z 30.7.1998, str. 23.

w celu zapobiegania oszustwom, tytoń w liściach musi znajdować się pod nadzorem w momencie dostarczenia ich przez producenta do pierwszego zakładu przetwórczego; tytoń musi pozostawać pod nadzorem do zakończenia jego przetwarzania i przygotowania do sprzedaży; konieczna jest także kontrola wszelkiego tytoniu w liściach przywożonego z państw trzecich, który przechodzi proces wstępnego przetwarzania i przygotowywania do sprzedaży w zakładzie przetwarzającym również tytoń w liściach pochodzenia wspólnotowego;

wszelkie dane i dokumenty przetwórców i producentów muszą być udostępniane w celu przeprowadzenia kontroli, w formie umożliwiającej ich wykorzystanie;

powinny zostać ustalone konsekwencje wszelkich stwierdzonych nieprawidłowości; konsekwencje takie muszą być odpowiednio odstrasżające, aby zapobiegać wszelkim przypadkom nielegalnego wykorzystania pomocy wspólnotowej i muszą być zgodne z zasadą proporcjonalności;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. surowca tytoniowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

Definicje

Artykuł 1

Do celów niniejszego rozporządzenia:

- „dostawa” oznacza wszelkie czynności mające miejsce określonego dnia, które obejmują przekazanie surowca tytoniowego przez producenta zakładowi przetwórczemu, odbywające się w ramach umowy kontraktacji,
- „grupa producentów” oznacza grupę producentów uznaną zgodnie z art. 4,
- „przeniesienie tymczasowe” oznacza przeniesienie ilości ujętych w deklaracjach kwot produkcyjnych na okres maksymalnie jednego roku, który nie może być odnowiony w czasie trzyletniego okresu przyznawania kwot,
- „przeniesienie stałe” oznacza przeniesienie ilości ujętych w deklaracjach kwot produkcyjnych na okres więcej niż jednego roku, w czasie trzyletniego okresu przyznawania kwot,
- „pierwszy podmiot skupujący” oznacza zakład odpowiedzialny za wstępne przetworzenie, który jako pierwszy podpisuje umowę kontraktacji,
- „partia” oznacza część lub całość tytoniu składającego się na dostawę dokonaną przez producenta, podzieloną tak, aby tworzyła jedną lub więcej części, odrębnych ze względu na klasę jakości, niezależnie od tego czy rzeczywiście została ona przekazana osobno czy nieposiadającą wyraźnie określoną masę i zawartość wilgoci oraz oznaczoną numerem w sposób pozwalający na zidentyfikowanie zapłaconej ceny zakupu oraz indywidualnego producenta,

- „świadczenie kontroli” oznacza dokument wydany przez właściwy organ kontrolny zaświadczaające, że odpowiednia ilość tytoniu została przejęta przez pierwszego przetwórcę, że ilość ta została dostarczona zgodnie z deklaracjami kwot przyznanych producentom a także, że czynności te zostały przeprowadzone zgodnie z prawem.

TYTUŁ II

Grupy producentów

ROZDZIAŁ I

U z n a n i e

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie uznają grupy producentów na podstawie złożonych przez nie wniosków.
2. Grupy producentów nie mogą przeprowadzać wstępnego przetwarzania tytoniu.
3. Producenci tytoniu nie mogą należeć do więcej niż jednej grupy.

Artykuł 3

1. Grupy producentów muszą spełniać następujące wymagania:
 - a) są zakładane z inicjatywy swoich członków;
 - b) są zakładane w celu zbiorowego przyjęcia produkcji w odniesieniu do członków grup producentów, tak aby spełniała ona wymagania rynku;
 - c) przyjmują, oraz zapewniają stosowanie przez jej członków, wspólne reguły produkcji i wprowadzania swoich produktów do obrotu, w szczególności w odniesieniu do jakości produktów i stosowania metod uprawy oraz, tam gdzie stosowne, zakupu nasion, nawozów i innych środków produkcji;
 - d) działają na podstawie aktu założycielskiego, ograniczającego ich działalność wyłącznie do surowca tytoniowego. Akt założycielski zobowiązuje producentów będących członkami przynajmniej do:
 - wprowadzania do obrotu przez grupę całej swojej produkcji przeznaczonej do obrotu,
 - stosowania się do wspólnotowych reguł produkcji;
 - e) muszą posiadać deklaracje kwot odnoszące się do ilości wyrażonej w tonach, równej lub większej od wyszczególnionej w załączniku I wartości procentowej progu gwarantowanego dla danego Państwa Członkowskiego, w którym grupa została założona.

Państwa Członkowskie mogą ustalić wyższą wartość procentową oraz ustanowić minimalne warunki dotyczące liczby producentów;

f) ich akty założycielskie zawierają przepisy zapewniające, że członkowie grupy, którzy pragną się z niej wycofać, mogą to uczynić:

— po okresie minimum jednego roku pozostawania członkiem grupy od chwili jej uznania,

oraz

— pod warunkiem że najpóźniej do dnia 31 października na piśmie powiadomią grupę o swoim wycofaniu się, z mocą od nadchodzących zbiorów. Przepisy te stosuje się bez uszczerbku dla krajowych przepisów ustawowych lub wykonawczych mających na celu ochronę grupy lub jej wierzyteli, w określonych przypadkach, przed skutkami finansowymi, które mogą wynikać z wycofania się członka lub w celu uniemożliwienia wycofania się z członkostwa w trakcie roku budżetowego;

g) zarówno w formie, w jakiej zostały założone, jak i w ogólnym zakresie swojej działalności, wykluczają wszelką dyskryminację, która jest sprzeczna z funkcjonowaniem wspólnego rynku i osiąganiem ogólnych celów Traktatu oraz, w szczególności, wszelkiej dyskryminacji związanej z narodowością lub miejscem założenia:

— producentów lub grup mogących stać się członkami grup,

lub

— ich partnerów gospodarczych;

h) posiadają osobowość prawną lub zdolność prawną wystarczającą do bycia podmiotem praw i obowiązków zgodnie z prawem krajowym;

i) utrzymują rachunkowość umożliwiającą właściwym organom przeprowadzanie pełnych kontroli z wykorzystania specjalnej pomocy przez grupę;

j) nie utrzymują pozycji dominującej we Wspólnocie, chyba że jest to niezbędne do osiągnięcia celów ustanowionych w art. 38 Traktatu;

k) ich akty założycielskie dodatkowo zobowiązują swoich członków do stosowania się do warunków ustanowionych w lit. c) i d) najpóźniej od dnia:

— w którym wchodzi w życie akt uznania grupy

lub

— w którym stają się oni członkami grupy, jeżeli ma to miejsce później niż data uznania grupy.

2. Obrót poprzez grupę w rozumieniu ust. 1 lit. d) obejmuje co najmniej następujące działania:

— zawieranie przez grupę w swoim własnym imieniu i na swoją rzecz umów kontraktacji dotyczących całej produkcji członków grupy,

— przekazywanie całej produkcji członków grupy, przygotowanej zgodnie ze normami wspólnotowymi do dostarczenia przetwórcom.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie są właściwe do uznawania grup producentów, które mają zarejestrowane główne siedziby na ich terytorium.

2. Zainteresowane Państwo Członkowskie podejmuje decyzję w sprawie wniosku o uznanie w terminie 60 dni od daty złożenia wniosku pod warunkiem spełnienia wymagań art. 3.

3. Państwo Członkowskie ustala termin, w którym uznanie staje się skuteczne. Nie może on poprzedzać daty, od której grupa rzeczywiście rozpoczyna swoją działalność.

Artykuł 5

1. Corocznie, przed dniem 15 listopada, każda grupa producentów uaktualnia informacje istotne dla jej uznania oraz powiadamia Państwo Członkowskie o wszelkich zmianach jakie miały miejsce od poprzedniego okresu.

2. Grupy producentów spełniające w dniu 15 listopada warunki uznania mogą nadal być uznawane w odniesieniu do zbiorów przyszłorocznych.

3. Grupy producentów, które z dniem 15 listopada nie spełniają już warunków uznania mogą, przed ostatecznym terminem zawierania umów kontraktacji określonych w art. 10 ust. 1, złożyć wniosek o uznanie zgodnie z art. 4, aby nadal być uznawane w odniesieniu do zbiorów z danego roku.

ROZDZIAŁ II

Wycofanie uznania

Artykuł 6

1. Uznanie grupy producentów zostaje wycofane przez zainteresowane Państwo Członkowskie:

a) jeżeli specjalna pomoc jest wykorzystywana do celów innych niż te ustanowione w art. 40 ust. 2;

b) jeżeli warunki uznania nie są już dalej spełniane;

c) jeżeli uznanie zostało oparte na błędnej informacji;

d) jeżeli grupa w niewłaściwy sposób otrzymała uznanie;

e) jeżeli Komisja zdecyduje, że art. 85 ust. 1 Traktatu stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk uzgodnionych.

f) jeżeli uznaje się, że mają zastosowanie przepisy art. 51.

2. Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 2 i 3, uznanie zostanie wycofane przez Państwo Członkowskie z mocą od daty, kiedy to warunki uznania nie są już dalej spełniane.

Pomoc wypłacona po tej dacie zostaje odzyskana wraz z odsetkami za okres od daty płatności pomocy do daty jej odzyskania. Stosowana stopa procentowa jest stopą obowiązującą w dniu dokonania czynności odzyskania na mocy prawa krajowego.

3. W przypadkach, w których uznanie zostało wycofane z powodu poważnych naruszeń, wysokość pomocy, którą należy zwrócić zostanie zwiększona o 30 %.

W takich przypadkach oraz w przypadkach, w których został zastosowany art. 51, uznanie nie może zostać przywrócone przez okres 12 miesięcy od daty jego wycofania.

4. Po wycofaniu uznania grupa producentów musi ponownie wystąpić o uznanie.

TYTUŁ III

Pierwsi przetwórcy

Artykuł 7

1. Państwo Członkowskie, na którego terytorium pierwszy przetwórcza ma swoją siedzibę, jest odpowiedzialne za udzielanie zgody na działalność pierwszym przetwórcom upoważnionym do podpisywania umów kontraktacji.

2. Zainteresowane Państwo Członkowskie decyduje w sprawie wniosku o zatwierdzenie, zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 i innymi warunkami, które samo ustanowiło, w terminie 60 dni od daty złożenia wniosku oraz ustala datę, od której zatwierdzenie wchodzi w życie, w przypadku gdy wniosek zostanie przyjęty. Zatwierdzenie pierwszego przetwórcy nie może poprzedzać daty złożenia wniosku.

3. Zatwierdzenie pierwszego przetwórcy jest wycofywane przez Państwo Członkowskie, z mocą od następnych zbiorów od daty, kiedy przynajmniej jeden z warunków takiego zatwierdzenia nie jest już dłużej spełniany, lub w przypadku przewidzianym w art. 53.

TYTUŁ IV

System premii

ROZDZIAŁ I

Obszary produkcyjne

Artykuł 8

Dla każdej z grup odmian, obszary produkcyjne określone w art. 5 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2075/92, są takie jak te ustanowione w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Państwa Członkowskie mogą wyszczególnić bardziej ograniczone obszary produkcyjne, w szczególności z uwagi na jakość. Ograniczone obszary produkcyjne nie mogą przekroczyć obszaru jednostki administracyjnej, lub w przypadku Francji, kantonu.

ROZDZIAŁ II

Umowy kontraktacji

Artykuł 9

1. Umowy kontraktacji określone w art. 5 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 2075/92, są zawierane między pierwszym przetwórcą, z jednej strony, a grupą producentów lub producentem indywidualnym, który nie należy do grupy, z drugiej strony.

2. Umowy kontraktacji powinny być zawierane dla grup odmian. Zobowiązują one pierwszego przetwórcę do przyjmowania dostaw ilości tytoniu w liściach przewidzianych w umowie, a indywidualnego producenta, który nie jest członkiem grupy lub grupę producentów do dostarczenia tej ilości pierwszemu przetwórcy w zakresie, na jaki zezwala ich rzeczywista produkcja.

3. Umowy kontraktacji muszą zawierać co najmniej następujące dane szczegółowe:

- a) strony umowy;
- b) odniesienie do deklaracji kwot producenta;
- c) grupy odmian tytoniu objęte umową oraz, tam gdzie to właściwe, odmianę tytoniu;
- d) maksymalną ilość, którą należy dostarczyć;
- e) dokładną lokalizację miejsca produkcji tytoniu (obszar produkcyjny określony w art. 1, prowincję, gminę, dane identyfikacyjne działki zgodnie ze zintegrowanym systemem kontroli, określonym w art. 43);
- f) obszar działki branej pod uwagę, wyłączając drogi wewnętrzne i ogrodzenie;
- g) cenę zakupu według klasy jakości z wyłączeniem premii, wszelkich opłat za usługi oraz podatków;
- h) minimalne wymogi jakości ustalone dla danej klasy jakości, przy minimum trzech klasach jakości oraz zobowiązanie podjęte przez producenta do dostarczenia przetwórcy surowca tytoniowego spełniającego co najmniej takie wymogi jakości;
- i) zobowiązanie pierwszego przetwórcy do zapłacenia producentowi ceny zakupu zgodnie z klasą jakości;

- j) termin zapłaty ceny zakupu, który nie może przekroczyć 30 dni od daty dostawy;
- k) klauzulę dotyczącą umów, które mają zostać poddane licytacji, jeżeli zainteresowane Państwo Członkowskie zdecyduje się stosować art. 12.

Jeżeli Państwo Członkowskie, zgodnie z art. 6 ust. 4 tiret drugie rozporządzenia (EWG) nr 2075/92, zdecydowało wypłacić premię producentom poprzez pierwszych przetwórców, umowa kontraktacji musi zawierać także zobowiązanie podjęte przez przetwórcę do zapłacenia producentowi, oprócz ceny, także sumy równej wysokości premii na ilość objętą umową i rzeczywiście dostarczoną.

4. Umowy są ważne jedynie na okres jednych zbiorów.

5. Na mocy art. 10 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 strony umowy kontraktacji mogą, w drodze pisemnej zmiany, zwiększyć ilości pierwotnie wyszczególnione w umowie, jeżeli spełnione zostały następujące warunki:

- a) zmiana wyszczególnia nadwyżkę produkcji producenta w każdej grupie odmian osiągniętą w miejscach i ze zbiorów objętych umową, wynoszącą maksymalnie do 10 % kwoty przyznanej producentowi na dane zbiory;
- b) zmiana jest przedkładana do zarejestrowania przez właściwy organ nie później niż dziesiątego dnia od daty ustanowionej w art. 16 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

Zmiana wskazana w pierwszym akapicie podlega zarejestrowaniu przez właściwy organ z chwilą ustalenia na drodze weryfikacji, że producent nie przeniósł nadwyżek z poprzednich zbiorów.

Artykuł 10

1. Umowy kontraktacji są zawierane, z wyjątkiem przypadku siły wyższej, do dnia 30 maja roku zbiorów.
2. Z wyjątkiem przypadku siły wyższej, raz zawarte umowy kontraktacji muszą zostać przedłożone do rejestracji właściwemu organowi nie później niż 10 dni po nieprzekraczalnym terminie ustanowionym na ich zawieranie.
3. Jeżeli termin zawierania umów przewidziany w ust. 1, lub termin przedkładania umów kontraktacji przewidziany w ust. 2, zostały przedłużone na okres maksymalnie 15 dni, premia którą należy zwrócić, zostanie zmniejszona o 20 %.
4. Właściwym organem jest organ tego Państwa Członkowskiego, na którego terytorium ma się odbywać przetwarzanie. Jeżeli przetwarzanie ma mieć miejsce w Państwie Członkowskim innym niż państwo, w którym tytoń był uprawiany, właściwy organ Państwa Członkowskiego, w którym ma się

odbywać przetwarzanie, niezwłocznie przesyła kopię zarejestrowanej umowy właściwemu organowi Państwa Członkowskiego producenta.

Jeżeli ten sam organ nie przeprowadza kontroli systemu premii, przesyła kopię zarejestrowanej umowy do odpowiedniej agencji kontrolnej.

Artykuł 11

W przypadkach, kiedy umowa kontraktacji zostaje zawarta między przetwórcą a grupą producentów, towarzyszy mu wykaz zawierający nazwiska zainteresowanych producentów, odpowiadające im obszary upraw, zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. e) i f) oraz dane szczegółowe dotyczące przyznanych im kwot.

Artykuł 12

1. Państwo Członkowskie najpóźniej do dnia 31 stycznia roku zbiorów decyduje czy stosować system licytacji w odniesieniu do umowy kontraktacji, który obejmuje wszystkie takie umowy podpisane na jego terytorium.

2. System licytacji w odniesieniu do umowy kontraktacji wymaga załączenia klauzuli do umów określonych w art. 9 ust. 1, zgodnie z którą producenci mogą zastąpić pierwszego przetwórcę innym pierwszym przetwórcą nie później niż 20 dni przed datą rozpoczęcia dostawy tytoniu.

Zastąpienie takie może nastąpić, jeżeli pierwszy przetwórcą, który zadeklarował że jest w stanie całkowicie przejąć umowę, przedstawi co najmniej jedną formalną ofertę. Nowe ceny, z wyłączeniem premii, wszelkich opłat za usługi oraz podatków, muszą być co najmniej o 10 % wyższe od cen wskazanych w umowie.

3. Producenci, którzy otrzymali formalne oferty informują listem poleconym pierwsze podmioty skupujące o nowych cenach, z wyłączeniem premii, wszelkich opłat za usługi oraz podatków.

4. Pierwsze podmioty skupujące nie są zastępowane w umowie, jeżeli w terminie siedmiu dni od daty otrzymania listu poleconego określonego w ust. 3, poinformują producenta, że akceptują nowe ceny wynikające z procedury licytacji. Pierwsi kupcy, którzy nie zaakceptują nowych cen, lub którzy nie odpowiedzą w wyznaczonym terminie, są zastępowani w umowie tym pierwszym przetwórcą, który formalnie zaofiarował najwyższą cenę producentowi.

5. Producenci informują pierwsze podmioty skupujące oraz Państwo Członkowskie o dokonanym zastąpieniu przed terminem rozpoczęcia dostawy tytoniu, wysyłając tym ostatnim uaktualnioną kopię pierwotnej umowy kontrasygnowaną przez zainteresowane strony.

6. W przypadkach, w których tytoń produkowany w Państwie Członkowskim jest przetwarzany w innym Państwie Członkowskim, system licytacji w odniesieniu do umowy kontraktacji stosuje się na podstawie przepisów przyjętych przez Państwo Członkowskie producenta.

ROZDZIAŁ III

Minimalne wymagania jakości

Artykuł 13

Tytoń dostarczony przetwórcy musi być solidnej właściwej jakości handlowej oraz pozbawiony wszelkich cech podanych w załączniku III. Umawiające się Strony mogą zgodzić się na ostrzejsze wymagania jakości.

Artykuł 14

Państwa Członkowskie mogą postanowić, że spory dotyczące jakości tytoniu dostarczonego pierwszemu przetwórcy przekazywane są organowi arbitrażowemu. Państwa Członkowskie ustanawiają zasady dotyczące członkostwa oraz procedury decyzyjne takich organów; muszą składać się, w tej samej liczbie, z jednego lub więcej przedstawicieli producentów i przetwórców.

ROZDZIAŁ IV

Wypłata premii i zaliczek

Artykuł 15

1. Szczegółowe zasady podziału premii określone w art. 4a ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92, minimalny stosunek między zmienną częścią a całością premii oraz metoda wyliczania zmiennej części premii są takie jak ustanowiono w załączniku V do niniejszego rozporządzenia. Państwa Członkowskie mogą zwiększyć stosunek między zmienną częścią premii a całą premią do maksymalnie 45 %.

2. Stała część premii, która ma być wypłacona albo grupom producentów do dystrybucji w całości każdemu członkowi grupy albo indywidualnym producentom niebędącym członkami grupy, oraz ilości odpowiadające deklaracjom kwot produkcyjnych zainteresowanej strony są obliczane na podstawie masy tytoniu w liściach w odpowiednich grupach odmian, odpowiadającego minimalnym wymaganiom jakości, które zostały przejęte przez pierwszego przetwórcę.

Jeżeli zawartość wilgoci różni się od poziomu ustanowionego w załączniku IV dla danej odmiany, masa jest dostosowywana do każdego punktu procentowego różnicy, która może wynosić maksymalnie do 4 % wilgoci.

3. Metody oznaczania zawartości wilgoci, poziomów i częstotliwości pobierania próbek oraz metoda obliczania zmodyfikowanej masy są takie jak wymieniono w załączniku VI.

4. Zmienna część premii, która ma być wypłacona na rzecz grup producentów do ponownej dystrybucji w całości dla każdego z członków jest określana dla każdej partii dostarczonej na podstawie ceny zakupu za tę partię, zapłaconej przez pierwszego przetwórcę.

Artykuł 16

1. Z wyjątkiem przypadku siły wyższej, producenci muszą dostarczyć całość swojej produkcji pierwszemu przetwórcy do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku zbiorów w przypadku grup odmian VI, VII i VIII, a w przypadku innych grup odmian, do dnia 15 kwietnia roku następującego po roku zbiorów, pod groźbą utraty uprawnienia do otrzymania premii.

Dostawa musi nastąpić bądź to bezpośrednio do miejsca, gdzie tytoń będzie przetwarzany, bądź, jeżeli Państwo Członkowskie na to zezwala, do zatwierdzonego ośrodka skupu. Właściwy organ kontrolny zatwierdza takie ośrodki skupu, które muszą posiadać właściwe urządzenia, wagi oraz pomieszczenia.

2. Do dnia 10 maja dla grup odmian VI, VII i VIII oraz do dnia 25 kwietnia dla innych grup odmian każdy producent powiadamia na piśmie właściwy organ kontrolny o wszystkich ilościach tytoniu w liściach, które nie zostały dostarczone pierwszemu przetwórcy w terminach wyszczególnionych w ust. 1, wskazując miejsce gdzie składowany jest tytoń. Właściwy organ podejmuje niezbędne kroki w celu zapewnienia, że tytoń niedostarczony pierwszemu przetwórcy w terminach wyszczególnionych w ust. 1 nie zostanie później zadeklarowany jako część następnych zbiorów.

Artykuł 17

Producenci indywidualni, którzy nie są członkami grup mogą dostarczać tytoń z danej grupy odmian pochodzący z tego samego zbioru tylko do jednego przetwórcy.

Artykuł 18

1. Właściwy organ Państwa Członkowskiego wypłaca:
- stałą część premii grupie producentów lub indywidualnemu producentowi, który nie jest członkiem grupy,
 - zmienną część premii oraz specjalną pomoc grupie producentów, na podstawie świadectwa kontroli wydanego przez właściwy organ kontrolny stwierdzającego, że tytoń został dostarczony oraz dowodu wypłacenia ceny zakupu określonej w art. 9 ust. 3 lit. i).

2. Państwa Członkowskie muszą wypłacić producentom stałą część premii oraz specjalną pomoc w terminie 30 dni od daty złożenia dokumentów przewidzianych ust. 1.

Zmienna część premii musi zostać wypłacona grupie producentów w terminie 30 dni od daty złożenia dokumentów określonych ust. 1 oraz deklaracji wydanej przez zainteresowaną grupę, zaświadczejacej, że dostawy wszystkich grup odmian zostały dokonane.

3. Grupy producentów wypłacają swoim członkom stałą i zmienną część premii przekazem bankowym lub pocztowym w terminie 30 dni od daty otrzymania omawianych sum.

4. Wpłata grupom producentów sum określonych w ust. 1 i 2 oraz wypłata ceny zakupu producentom przez przetwórców może nastąpić tylko na drodze przelewu bankowego lub pocztowego na jeden rachunek, który w przypadku grupy producentów musi być powiązany z wypłatami dla poszczególnych członków grupy.

5. Bez względu na ust. 1, dowód zapłaty ceny zakupu określony w art. 9 ust. 3 lit. i) nie jest wymagany, jeżeli udowodni się, że pierwszy przetwórcza, który podpisał umowę, jest objęty postępowaniem upadłościowym lub podobną procedurą lub prawnie ogłoszono jego upadłość.

Artykuł 19

1. Państwo Członkowskie stosuje system zaliczek od premii zgodnie z ust. 2–8.

2. Zaliczka określona w ust. 1 jest wypłacana na wniosek producenta, na podstawie zaświadczenia o kwalifikowaniu się do otrzymania zaliczki, przygotowanego przez właściwy organ kontrolny.

3. Wnioskowi o zaliczkę muszą towarzyszyć następujące dokumenty, z wyjątkiem przypadków, gdy Państwo Członkowskie, będąc już w ich posiadaniu, stanowi inaczej:

- a) kopia umowy kontraktacji zawarta przez producenta i wydana w jego imieniu;
- b) kopia deklaracji kwoty wydana producentowi i objęta wspomnianą umową kontraktacji;
- c) pisemna deklaracja zainteresowanego producenta określająca ilość tytoniu, jakie jest w stanie dostarczyć w czasie bieżącego zbioru.

4. Zaświadczenie określone w ust. 2 wydawane jest przez organ kontrolny po zweryfikowaniu dokumentów określonych w ust. 3 oraz po otrzymaniu pisemnej deklaracji złożonej przez producenta.

5. Wpłata zaliczki do maksymalnej wysokości 50 % premii płatnej na rzecz producenta podlega wymogowi złożenia zabezpieczenia równego kwocie zaliczki plus 15 %.

Zaliczka jest wypłacana od dnia 16 października roku zbiorów i musi zostać wypłacona w terminie 30 dni od daty otrzymania wniosku określonego w ust. 2 oraz dowodu, że zabezpieczenie zostało złożone, poza przypadkami gdy wniosek złożono przed dniem 16 września, kiedy okres ten jest przedłużony do 60 dni.

6. Jeżeli zaliczka jest przyznana grupie producentów, ale nie została wypłacona upoważnionym do tego członkom lub zwrócona Państwu Członkowskiemu w terminie 30 dni od daty jej otrzymania, pobiera się odsetki od nadal dostępnej sumy, w wysokości ustalonej przez Państwo Członkowskie. Odsetki są naliczane od daty otrzymania i zaksięgowania zaliczki przez Europejski Fundusz Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

7. Wypłaconą zaliczkę odlicza się od kwoty premii wypłaconej na rzecz producenta na mocy art. 18 ust. 1, począwszy od pierwszej dokonanej dostawy.

Złożone zabezpieczenie jest zwracane po okazaniu świadectwa kontroli ilości danego tytoniu oraz dowodu, że suma równa premii została wypłacona na rzecz uprawnionego producenta. Państwa Członkowskie ustanawiają wszelkie dalsze warunki, w szczególności okresy dostaw tytoniu lub minimalne ilości, dla których można sporządzać świadectwa kontroli. Z chwilą wypłaty 50 % należnej zaliczki zwalnia się 50 % zabezpieczenia. Złożone zabezpieczenie jest zwracane z chwilą odliczenia całej sumy wypłaconej zaliczki od premii do wypłaty.

8. W przypadku niewykonania przez producentów (z wyjątkiem przypadku siły wyższej) dostaw w terminie ustanowionym w art. 16 ust. 1, co umożliwia pełne odliczenie wypłaconej zaliczki od premii do wypłaty, zabezpieczenie złożone przez producentów ulega przepadkowemu w stopniu równym kwocie nieodzyskanej zaliczki.

9. Państwa Członkowskie ustalają wszelkie dalsze warunki regulujące przyznawanie zaliczek, w szczególności ostateczny termin składania wniosków. Producenci nie mogą składać wniosków o zaliczkę z chwilą rozpoczęcia dostaw.

Artykuł 20

1. W odniesieniu do zbiorów z lat 1999 i 2000, Państwa Członkowskie mogą wypłacić premie producentom poprzez pierwszych przetwórców. W takich przypadkach właściwy organ Państwa Członkowskiego wypłaca przetwórcom:

- stałą część premii dla grup producentów oraz indywidualnych producentów, którzy nie są członkami grupy,
- zmienną część premii oraz specjalną pomoc dla grup producentów, na podstawie świadectwa kontroli oraz dowodu, że cena zakupu określona w art. 9 ust. 3 lit. i) została zapłacona.

2. Państwo Członkowskie wypłaca premię pierwszemu przetwórcy w następujących terminach:

- a) stałą część premii oraz specjalną pomoc, w terminie 30 dni od daty przedłożenia dokumentów przewidzianych w ust. 1;
- b) zmienną część premii, w terminie 30 dni od daty przedłożenia deklaracji wydanej przez zainteresowaną grupę producentów oraz dokumentów przewidzianych w ust. 1.

3. Pierwszy przetwórca płaci zainteresowanemu producentowi stałą część premii oraz, tam gdzie stosowne, zmienną część premii i specjalną pomoc w terminie 10 dni od daty otrzymania rozpatrywanych sum.

4. Wpłaty sum określonych w ust. 1 można dokonać wyłącznie w drodze przelewu bankowego lub pocztowego na jeden rachunek, który w przypadku grup producentów musi być powiązany z wypłatami dla indywidualnych członków grupy producentów.

Artykuł 21

1. Premie lub ich zaliczki wypłaca Państwo Członkowskie, w którym tytoń został wyprodukowany. Są one wypłacane na rzecz producenta w walucie Państwa Członkowskiego, w którym tytoń został wyprodukowany.

2. Jeżeli tytoń podlega przetwarzaniu w Państwie Członkowskim innym niż państwo produkcji, Państwo Członkowskie przetwórcy, po dokonaniu niezbędnych kontroli, dostarcza Państwu Członkowskiemu producenta wszelkie informacje potrzebne do umożliwienia wypłaty premii lub zwolnienia zabezpieczenia.

TYTUŁ V**Kwoty produkcyjne****ROZDZIAŁ I****Przydział kwot****Artykuł 22**

1. Państwa Członkowskie przydzielają kwoty produkcyjne dla każdej grupy odmian na okres trzech kolejnych zbiorów, do wysokości gwarantowanych progów ustalonych na mocy

art. 9 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 indywidualnym producentom, którzy nie są członkami grup producentów i grupom producentów, proporcjonalnie do średniej ilości tytoniu dostarczonego do przetwarzania przez każdego indywidualnego producenta lub każdą grupę producentów w okresie trzech lat poprzedzających ostatni zbiór.

2. Państwa Członkowskie mogą albo przydzielić kwoty produkcyjne bezpośrednio indywidualnym producentom, którzy nie są członkami grupy producentów i grupom producentów, albo wymagać złożenia wniosków o przyznanie kwot produkcyjnych od indywidualnych producentów, którzy nie są członkami grupy producentów oraz od grup producentów.

3. Państwa Członkowskie wydają deklaracje kwot indywidualnym producentom, którzy nie są członkami grupy producentów oraz grupom producentów nie później niż do dnia 31 stycznia roku danego zbioru.

Artykuł 23

Przydział kwot produkcyjnych pozostaje bez uszczerbku dla przydziału kwot w kolejnych latach.

Artykuł 24

1. Kwoty przeznaczone dla każdego producenta są równe średniej ilości, którą produkuje, wyrażonej w postaci udziału procentowego sumy wszystkich przeciętnych ilości obliczonych zgodnie z art. 9 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 oraz art. 22 i 25 niniejszego rozporządzenia, przy czym ten sam udział procentowy stosuje się do specjalnego progu gwarantowanego Państwa Członkowskiego dla danych grup odmian.

2. W przypadku grup producentów, wszyscy członkowie opuszczający grupę zachowują prawo do własnych kwot obliczonych zgodnie z ust. 1.

3. Kwoty produkcyjne producentów, którzy rozpoczynają uprawiać tytoń lub którzy zwiększyli swoje kwoty na mocy art. 29 ust. 3 muszą być obliczane następująco:

- dla zbiorów następujących po przydziale kwot dokonanych na mocy art. 29 ust. 3 i do czasu kolejnego przydziału trzech rocznych kwot produkcyjnych, zmienione kwoty pozostaną takie same,
- w przypadku gdy kwoty zostały przydzielone, producenci otrzymują kwotę produkcyjną zgodną z ust. 1.

4. Producenci, którzy zwiększyli swoje kwoty w wyniku tymczasowego przeniesienia, jeżeli kwoty zostały przydzielone, otrzymują kwotę produkcyjną proporcjonalną do średniej ilości dostarczonego tytoniu, z wyłączeniem kwoty produkcyjnej objętej przeniesieniem.

5. Producenci, którzy zwiększyli swoje kwoty w wyniku stałego przeniesienia, jeżeli kwoty zostały przydzielone, otrzymują kwotę produkcyjną proporcjonalną do średniej ilości dostarczonego tytoniu, łącznie z kwotą produkcyjną objętą przeniesieniem.

6. Wartości procentowe przyznane producentom są wyrażane z dokładnością co najmniej czterech miejsc po przecinku. Kwoty są wyznaczane w kilogramach.

Artykuł 25

1. Do celów obliczania średnich ilości dostarczonych do przetwarzania, cały tytoń z danego zbioru uważa się za dostarczony w roku kalendarzowym tego zbioru. Jednakże ilości tytoniu dostarczone do przetwarzania na podstawie art. 9 ust. 5 uważa się za dostarczone w roku zbioru, w którym były uprawnione do premii. Należy brać pod uwagę jedynie tytoń rzeczywiście dostarczony i dający podstawę dla uprawnienia do ubiegania się o premię.

2. Przy obliczeniach określonych w ust. 1 nie uwzględnia się ilości tytoniu dostarczonego przez producentów znajdujących się poza obszarami produkcyjnymi uznanymi zgodnie z art. 5 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2075/92.

Artykuł 26

1. W przypadku, kiedy tytoń produkowany w jednym Państwie Członkowskim jest przetwarzany w innym Państwie, kwoty przydziela się zgodnie z ust. 2, 3 i 4.

2. Państwo Członkowskie przetwórcy powiadamia Państwo Członkowskie producenta o każdym producencie i grupie odmian oraz o ilościach surowca tytoniowego pochodzących z Państwa Członkowskiego producenta dostarczonych do przetwarzania w czasie lat referencyjnych stanowiących podstawę do obliczenia odpowiednich kwot produkcyjnych na mocy art. 9 ust. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92.

3. Informacje te przekazuje się nie później niż do dnia 15 listopada roku poprzedzającego dany zbiór.

4. Państwo Członkowskie producenta przydziela ilość odpowiadającą swojej specjalnej ilości progu gwarantowanego producentom, którzy w okresie lat referencyjnych określonych w ust. 2, dostarczali tytoń przetwórcom posiadającym siedzibę w innym Państwie Członkowskim.

Od chwili przydzielenia kwot produkcyjnych, producenci, którzy w okresie lat referencyjnych dostarczali tytoń przetwórcom posiadającym siedzibę w innym Państwie Członkowskim, są traktowani w taki sam sposób jak producenci, którzy dostarczali swoją produkcję przetwórcy posiadającym siedzibę w ich Państwie Członkowskim.

ROZDZIAŁ II

Deklaracje kwot

Artykuł 27

1. Państwa Członkowskie wydają deklaracje kwot produkcyjnych dla każdej grupy odmian producentom znajdującym się na obszarach produkcyjnych uznanych zgodnie z art. 5 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 w ramach limitu swoich gwarantowanych progów.

Deklaracje kwot produkcyjnych wskazują w szczególności posiadacza świadectwa, a także grupę odmian oraz ilość tytoniu, na które są ważne.

2. Państwa Członkowskie ustanawiają procedurę wydawania deklaracji kwot produkcyjnych oraz podejmują środki zapobiegające oszustwom, zgodnie z art. 17 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92.

3. Państwa Członkowskie mogą ustanowić minimalne ilości wymagane do wydania deklaracji kwot produkcyjnych. Ilości te nie mogą przekroczyć 500 kilogramów.

4. W przypadkach, gdy producenci mogą udowodnić, że w wyniku wyjątkowych okoliczności jeden ze zbiorów w okresie referencyjnym był nienormalnie niski, Państwo Członkowskie, na wniosek zainteresowanej strony, ustala ilość, którą uwzględni się dla danego zbioru przy sporządzaniu deklaracji kwot; ustalona w ten sposób ilość nie może przekraczać wielkości umieszczonych w deklaracjach kwot przydzielonych producentowi na dany zbiór.

ROZDZIAŁ III

Zmiana progów gwarantowanych

Artykuł 28

1. Jeśli próg gwarantowany ustalony dla grupy odmian na konkretne zbiory i w konkretnym Państwie Członkowskim jest wyższy niż próg gwarantowany na poprzedni zbiór, ilość przekraczająca próg gwarantowany jest rozprawdzana w oparciu o obiektywne i spójne kryteria, które zostaną przyjęte i opublikowane przez Państwo Członkowskie.

W szczególności, Państwa Członkowskie mogą zastrzec, że dodatkowe ilości mają zostać priorytetowo przydzielone producentom:

- a) którym zmniejszono wysokość objętej deklaracją kwoty w stosunku do poprzedniego zbioru dla innej grupy odmian;
- b) którzy mogą dokonać znacznej racjonalizacji swojej produkcji tytoniu w danej grupie odmian, jeżeli otrzymają dodatkową ilość.

2. W przypadku, w którym próg gwarantowany ustalony dla grupy odmian na dany zbiór i dla danego Państwa Członkowskiego jest niższy od progu gwarantowanego mającego zastosowanie się do poprzedniego zbioru, obniżka ta jest przydzielana między producentów proporcjonalnie do średniej ilości tytoniu dostarczonej do przetwarzania przez każdego indywidualnego producenta przez okres trzech lat poprzedzających rok ostatniego zbioru, bez uszczerbku dla wprowadzania programu odkupu kwot przewidzianego w art. 14 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92.

ROZDZIAŁ IV

Krajowe rezerwy kwot

Artykuł 29

1. W celu zachęcenia producentów do przestawienia się na inne uprawy oraz restrukturyzacji swoich gospodarstw rolnych, Państwa Członkowskie ustanawiają krajowe rezerwy kwot dla każdej z grup odmian na każdy zbiór.

2. Rezerwy te są tworzone z kwot uzyskanych na drodze liniowej redukcji wszystkich kwot przydzielonych indywidualnym producentom i grupom producentów, która zostanie ustalona przez Państwa Członkowskie między 0,5 % a 2 % progu gwarantowanego ustalonego każdego roku dla tej samej grupy odmian.

Dodatkowo, Państwa Członkowskie mogą zastosować:

— redukcję liniową, która ma być ustalana przez każde Państwo Członkowskie do 2 % ilości zawartych w deklaracjach kwot produkcyjnych, które zostały przeniesione na stałe,

i/lub

— kwoty produkcyjne, które nie zostały objęte umową kontraktacji w terminie wyznaczonym na zawieranie takich umów.

3. Rezerwa krajowa, zgodnie z niniejszym tytułem rozdziału I i obszarami produkcyjnymi, uznanymi zgodnie z art. 5 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2075/92, jest przydzielana między producentów lub osoby pragnące stać się producentami, na podstawie obiektywnych kryteriów ustalonych przez każde Państwo Członkowskie.

ROZDZIAŁ V

Przeniesienie kwot

Artykuł 30

Kwoty mogą być przenoszone tymczasowo lub na stałe.

Artykuł 31

1. W przypadku gdy gospodarstwo produkujące tytoń zostało z jakichkolwiek przyczyn przekazane stronie trzeciej, nowy beneficjent jest uprawniony do deklaracji kwot produkcyjnych, poczynając od daty przekazania przez cały okres referencyjny, chyba że w obowiązującej umowie przewidziano inaczej.

2. W przypadku gdy jedynie część gospodarstwa produkującego tytoń została przekazana stronie trzeciej, nowy beneficjent jest uprawniony do deklaracji kwot produkcyjnych proporcjonalnie do przejętych przez siebie użytków rolnych. Jednakże zainteresowane strony mogą uzgodnić zachowanie pełnych uprawnień albo przez osobę wcześniej uprawnioną lub przez nową osobę nabywającą prawo.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1, producenci, którzy dzierżawią uprawiane przez siebie obszary zachowują swoje uprawnienia do odpowiednich kwot z chwilą wygaśnięcia dzierżawy.

4. Kilku członków jednej rodziny, którzy wspólnie prowadzą lub prowadzili gospodarstwo produkujące tytoń muszą wystąpić o jedną deklarację kwot produkcyjnych, która jest wydawana na podstawie łącznych ilości, do których są uprawnieni.

Artykuł 32

1. Z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez zainteresowane Państwo Członkowskie, producenci mogą prowadzić między sobą wymianę posiadanych praw do deklaracji kwot produkcyjnych dla danej grupy odmian, na deklaracje dla innych grup odmian.

2. Zgodnie z ust. 1, wymianę praw do deklaracji kwot produkcyjnych między zainteresowanymi producentami uznaje się za stałe przeniesienie odpowiednich wysokości, na jakie deklaracje zostały wydane.

Artykuł 33

1. W obrębie jednego Państwa Członkowskiego indywidualni producenci mogą dokonywać między sobą przeniesienia, bądź to tymczasowo bądź na stałe, całości lub części ilości przyznanych im w deklaracjach kwot produkcyjnych, jeśli spełnione są następujące warunki:

a) dana deklaracja kwot nie została jeszcze objęta umową kontraktacji;

b) beneficjent transferu jest już w posiadaniu kwoty produkcyjnej na daną grupę odmian;

c) przeniesienie było przedmiotem pisemnego porozumienia między zainteresowanymi stronami, odnoszącego się do deklaracji kwot produkcyjnych, której całość lub część ma zostać przeniesiona;

- d) porozumienie określone w lit. c) zostało złożone do rejestracji właściwemu organowi w terminie 30 dni od daty określonej w art. 22 ust. 3;
- e) oryginał deklaracji kwot produkcyjnych, której całość lub część ilości ma zostać przekazana, musi zostać zwrócony właściwemu organowi z chwilą złożenia dokumentu o uzgodnieniu przeniesienia;
- f) jeżeli producent dokonujący przeniesienia kwot jest członkiem grupy producentów, oraz w przypadku gdy beneficjent transferu nie jest członkiem tej grupy producentów, przeniesienie musi zostać zatwierdzone przez grupę. Zatwierdzenie takie musi zostać udzielone przez grupę producentów, jeżeli osoba niebędąca członkiem wyrazi zainteresowanie wykorzystania kwot objętych przeniesieniem zgodnie z oferowanymi warunkami. W przypadku gdy przeniesienie odbywa się między producentami będącymi członkami tej samej grupy, grupa musi zostać poinformowana o przeniesieniu;
- g) stałe przeniesienie odnosi się wyłącznie do producentów, którzy przedstawia dowód, że w okresie ostatnich trzech lat zawarli umowy kontraktacji dla kwoty objętej przeniesieniem.

2. Właściwy organ Państwa Członkowskiego rejestruje porozumienia określone w ust. 1 lit. c), w terminie 20 dni od ich złożenia, po sprawdzeniu, że warunki określone w ust. 1 lit. a), b), d), e), f) i g) zostały spełnione. Tego samego dnia właściwy organ Państwa Członkowskiego wydaje:

- beneficjentom transferu, dodatkową deklarację kwot produkcyjnych odpowiadającą wysokości kwot produkcyjnych, które zostały przekazane,
- producentom, którzy przekazali jedynie część ilości objętych przyznaną im deklaracją kwot, deklarację kwot produkcyjnych zastępującą poprzednią i odpowiadającą ilościom, które nie zostały przekazane.

3. Przeniesienie kwot produkcyjnych określonych w ust. 1 nie może obejmować ilości mniejszych niż 100 kilogramów.

ROZDZIAŁ VI

O d k u p k w o t

Artykuł 34

1. Na mocy art. 14 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 i z wyłączeniem szczególnie wrażliwych obszarów produkcyjnych i/lub grup odmian wysokiej jakości zdefiniowanych w ust. 2, wprowadza się system odkupu kwot z odpowiadającą redukcją progów gwarantowanych określonych w art. 8

rozporządzenia (EWG) nr 2075/92, w celu usprawnienia dobrowolnego opuszczania sektora przez indywidualnych producentów

2. Na podstawie propozycji Państw Członkowskich, które należy złożyć do dnia 30 maja każdego roku zbioru, Komisja ustala, które ze szczególnie wrażliwych obszarów produkcyjnych i/lub odmian wysokiej jakości, wynoszących maksymalnie do 25 % progu gwarantowanego każdego Państwa Członkowskiego, mają zostać zwolnione ze stosowania przepisów poprzedniego ustępu.

3. Ustęp 1 stosuje się wyłącznie do producentów, którzy przedstawia dowód, że w okresie ostatnich trzech lat zawarli umowy kontraktacji w odniesieniu do kwot objętych programem odkupu.

Artykuł 35

1. Producenci, którzy decydują się opuścić sektor na mocy art. 34 muszą przed dniem 1 września każdego roku zbioru pisemnie poinformować o swojej decyzji właściwy organ Państwa Członkowskiego oraz, w przypadku indywidualnych producentów będących członkami grupy producentów, także swoją grupę.

2. Od dnia 1 września do dnia 31 grudnia, Państwo Członkowskie podaje do publicznej wiadomości zamiar sprzedaży, tak aby inni producenci mogli dokonać zakupu odpowiednich kwot zanim zostaną one rzeczywiście odkupione.

Indywidualni producenci należący do tej samej grupy co producent, który zdecydował się na opuszczenie sektora oraz zainteresowana grupa, jeżeli pragną dokonać zakupu kwot dostępnych w ramach programu odkupu, powinny mieć pierwszeństwo w tym względzie przed innymi producentami.

3. Po zakończeniu czteromiesięcznego okresu wszystkie kwoty, które nie zostały zakupione przez producentów powinny zostać odkupione na stałe.

4. Od zbioru roku następującego po dacie powiadomienia przez producenta o decyzji opuszczenia sektora, próg gwarantowany dla danej grupy odmian jest obniżany przez odkupioną ilość.

Artykuł 36

Przy wypłacie premii na zbiory w latach 2000, 2001 i 2002 producenci, których kwoty na zbiory roku 1999 zostały odkupione, są uprawnieni do otrzymania każdego roku następujących kwot:

- Grupa I - kwoty 0,67741 EUR/kg,
- Grupa II - kwoty 0,54187 EUR/kg,
- Grupa III - kwoty 0,54187 EUR/kg,
- Grupa IV - kwoty 0,59591 EUR/kg,
- Grupa V - kwoty 0,54187 EUR/kg,
- Grupa VI - kwoty 0,93854 EUR/kg,
- Grupa VII - kwoty 0,79635 EUR/kg,
- Grupa VIII - kwoty 0,56904 EUR/kg.

ROZDZIAŁ VII

Pozostałe przepisy

Artykuł 37

Państwa Członkowskie mogą zastrzec, że spory dotyczące dystrybucji lub przeniesienia kwot produkcyjnych są przedstawiane organowi arbitrażowemu. Państwa Członkowskie ustanawiają zasady członkostwa oraz procedury podejmowania decyzji w takim organie.

Artykuł 38

1. Państwa Członkowskie tworzą komputerową bazę danych, która zawiera, dla każdego producenta oraz dla każdego przetwórcy i grupy przetwórców, informacje pozwalające na identyfikację ich przedsiębiorstwa lub gospodarstwa, kwoty lub ilości podane w przyznanych im deklaracjach kwot produkcyjnych oraz wszelkie inne informacje, które mogą okazać się przydatne w celu monitorowania systemu kwot.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że:

- dane w komputerowej bazie danych są zachowane,
- baza danych jest wykorzystywana wyłącznie do celów opisanych w ust. 1,
- zastosowane zostały środki bezpieczeństwa w odniesieniu do danych, w szczególności zapobiegające kradzieży i ingerencji,
- osoby objęte systemem posiadają dostęp do odnoszących się do nich plików bez ponoszenia nadmiernych kosztów ani bez opóźnień;
- osoby objęte systemem mogą, tam gdzie uzasadnione, zlecić wprowadzenie zmiany dotyczących ich informacji, w szczególności okresowego kasowania danych, które nie są już przedmiotem zainteresowania.

3. Przetwórcy i producenci:

- nie mogą utrudniać tworzenia komputerowej bazy danych przez należycie wykwalifikowanych urzędników,
- muszą przekazać tym urzędnikom wszelkie informacje wymagane na mocy niniejszego rozporządzenia.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, że z zastrzeżeniem krajowych praw ochrony danych osobowych, kwotę każdego indywidualnego producenta wykorzystaną do zawarcia umowy

kontraktacji lub, tam gdzie stosowane, kwotę każdego producenta będącego członkiem grupy producentów, podaje się do publicznej wiadomości w taki sposób, aby była ona znana wszystkim zainteresowanym producentom z ograniczonego obszaru produkcyjnego, zdefiniowanego w art. 9 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 39

W przypadku gdy kwota produkcyjna obejmuje grupę producentów, która sama jest producentem, Państwo Członkowskie zapewnia, że dana ilość jest przydzielana uczciwie między wszystkich członków grupy. Państwa Członkowskie muszą także posiadać do swojej dyspozycji dokładne dane dotyczące wielkości produkcji wszystkich indywidualnych producentów, tak aby w razie konieczności można było przekazać im odpowiednie kwoty produkcyjne.

W takim przypadku w odniesieniu do dystrybucji między członkami rozdział I grupy stosuje się *mutatis mutandis*; jednakże za zgodą wszystkich członków grupa może dokonać innego przydziału mając na uwadze poprawę organizacji produkcji.

TYTUŁ VI

Specjalna pomoc

Artykuł 40

1. Specjalna pomoc określona w art. 4a ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 2075/92, wynosi 2 % premii.

2. Specjalna pomoc może zostać wykorzystana przez grupy producentów do dnia 30 czerwca roku następującego po roku zbioru w przypadku grup odmian VI, VII i VIII oraz w przypadku innych grup odmian, do dnia 15 czerwca roku następującego po roku zbioru, z przeznaczeniem wyłącznie na następujące cele:

- zatrudnienie personelu technicznego do pomocy członkom grupy w podnoszeniu jakości ich produkcji oraz większego poszanowania środowiska naturalnego,
- dostarczanie członkom grupy, kwalifikowanych nasion i sadzonek oraz innych środków produkcji w celu poprawy jakości produkcji,
- środki dla ochrony środowiska naturalnego,
- wprowadzanie w życie środków dotyczących infrastruktury mających na celu podniesienie wartości produktów dostarczanych przez członków grupy, w szczególności urządzeń służących do sortowania tytoniu,
- zatrudnienie personelu administracyjnego w celu zarządzania premią oraz zapewnienia, że grupa pozostaje w zgodzie z regułami wspólnotowymi,
- zwrot kosztów poniesionych przy składaniu zabezpieczenia na mocy art. 42.

3. Wydatki określone w ust. 2 tiret pierwsze, drugie i trzecie są równoważne 50 % łącznej wartości specjalnej pomocy.

Artykuł 41

Jeżeli specjalną pomoc wypłaca Państwo Członkowskie inne niż państwo, w którym odbyło się przetwarzanie, wówczas to ostatnie przekazuje Państwu Członkowskiemu odpowiedzialnemu za wypłatę pomocy, na jego wniosek, dowody i dokumenty uzupełniające określone w art. 18 ust. 1.

Artykuł 42

1. Państwo Członkowskie wypłaca, na wniosek, grupie producentów zaliczkę na poczet specjalnej pomocy. Wielkość zaliczki ustanowiona jest na podstawie ilości tytoniu dostarczonego przez grupę do przetwórcy do czasu przedłożenia wniosku. Państwo Członkowskie ustanawia dodatkowe warunki wypłaty zaliczki.

2. Wypłata zaliczki na poczet specjalnej pomocy podlega warunkowi złożenia zabezpieczenia równego co najmniej wartości zaliczki plus 15 %.

3. Zabezpieczenie jest zwalniane po przedstawieniu dowodów odnoszących się do specjalnej pomocy, określonej w art. 18 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.

TYTUŁ VII

Kontrole i kary

ROZDZIAŁ I

Kontrole

Artykuł 43

W celu sprawdzenia zgodności z niniejszym rozporządzeniem, stosuje się następujące artykuły rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92:

- art. 6 ust. 1 w odniesieniu do skutecznej weryfikacji zgodności z warunkami przyznawania pomocy,
- art. 11 w odniesieniu do dodatkowych kar krajowych oraz siły wyższej,
- art. 12 w odniesieniu do sprawozdania z kontroli,
- art. 13 w odniesieniu do kontroli na miejscu,

— art. 15 w odniesieniu dla niewłaściwie dokonanych wypłat.

Artykuł 44

1. Państwa Członkowskie tworzą systemy kontroli, mające na celu skuteczną weryfikację zgodności z niniejszym rozporządzeniem oraz z rozporządzeniem (EWG) nr 2075/92, a także przyjmują dodatkowe środki konieczne w celu zastosowania tych rozporządzeń.

Ustalenia obejmują:

- a) kontrole administracyjne;
- b) kontrole na miejscu;
- c) kontrole w chwili dostarczania liści tytoniu;
- d) kontrole przeprowadzane w czasie wstępnego przetwarzania i przygotowywania tytoniu do sprzedaży.

2. Państwa Członkowskie zapewniają w miarę potrzeby pomoc wzajemną w zakresie kontroli przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, a także gdy ma między nimi miejsce obrót tytoniem w liściach.

Artykuł 45

Kontrole administracyjne obejmują kontrole przekrojowe:

- a) zadeklarowanych przesyłek tytoniu wobec bazy danych określonej w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 3508/92, aby zapobiegać niewłaściwemu podwójnemu wypłacaniu pomocy za ten sam zbiór. Wszystkie zadeklarowane przesyłki tytoniu muszą zostać sprawdzone;
- b) sprawdzające zgodność z art. 2 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

Dla zbioru w 1999 r. takie kontrole przekrojowe mogą być przeprowadzane na próbie.

Artykuł 46

1. Kontrole na miejscu są przeprowadzane po analizie ryzyka. Państwa Członkowskie przeprowadzają niezapowiedziane kontrole na miejscu, w celu sprawdzenia:

- a) informacji podanych w umowach kontraktacji, w szczególności dotyczących obszaru, grupy uprawianych odmian oraz ilości składowanego tytoniu, określonych w art. 16 ust. 2.

Powierzchnia obszaru upraw ustalana jest na podstawie jakiegokolwiek z właściwych metod wyznaczonych przez właściwy organ i zapewniających dokładność pomiarów co najmniej równoważną do wymaganych w stosunku do urzędowych pomiarów wykonywanych na mocy prawa krajowego. Właściwy organ ustala poziom tolerancji, szczególnie w świetle zastosowanej metody pomiarów, dokładności dostępnej urzędowej dokumentacji, a także sytuacji lokalnej (na przykład, występowanie stoków lub kształt działek).

W odniesieniu do każdego zakładu przetwórczego, kontrole obejmują co najmniej 5 % indywidualnych producentów objętych umowami zarejestrowanymi dla każdej grupy odmian; właściwy organ wybiera próbkę przeznaczoną do kontroli na podstawie, w szczególności, analizy ryzyka oraz zapewnia reprezentatywność rozmaitych wielkości objętych umowami. Państwa Członkowskie mogą zdecydować o kontroli całości lub części prób w drodze teledetekcji;

- b) zgodności z art. 40 ust. 2 i 3 oraz art. 18 ust. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia.

Kontrole takie obejmują każdego roku co najmniej 30 % grup producentów w każdym Państwie Członkowskim. Przy wyborze próby przeznaczonej do kontroli właściwy organ musi w szczególności zapewnić reprezentatywne objęcie kontrolą grup producentów różnych wielkości.

2. Analiza ryzyka uwzględnia:

- ilości surowca tytoniowego objętego umowami w odniesieniu do obszarów zadeklarowanych jako objęte uprawniami tytoniu,
- rezultaty kontroli przeprowadzonych w poprzednich latach,
- inne czynniki określone przez Państwo Członkowskie.

3. W przypadkach, kiedy kontrole na miejscu ujawnia istnienie poważnych nieprawidłowości w strefie produkcyjnej lub w części strefy produkcyjnej, właściwy organ przeprowadza dodatkowe kontrole w danym roku oraz zwiększa odsetek kontroli w następnym roku w tej strefie produkcyjnej lub w części strefy produkcyjnej.

Artykuł 47

1. Właściwy organ kontrolny musi sprawdzić wszystkie dostawy. Właściwy organ kontrolny musi zatwierdzić każdą dostawę, w związku z czym musi zostać z wyprzedzeniem powiadomiony o dostawie, aby mógł on ustalić datę dostawy. W trakcie sprawdzania właściwy organ kontrolny musi zweryfikować, czy daną dostawę zatwierdzono z wyprzedzeniem.

2. Jeżeli dostawy dokonuje się do zatwierdzonego ośrodka skupu przewidzianego w art. 16 ust. 1 akapit drugi, nieprzetworzony tytoń, po sprawdzeniu może opuścić ośrodek skupu wyłącznie w celu przemieszczenia go do zakładu przetwórczego. Po sprawdzeniu tytoni musi zostać zebrany w odrębne ilości. Przekazanie tych ilości do zakładu przetwórczego wymaga pisemnej zgody właściwego organu kontrolnego, który musi zostać z wyprzedzeniem poinformowany, aby w każdym odrębnym przypadku można było dokładnie zidentyfikować środek transportu, trasę, czas wyjazdu i dotarcia na miejsce oraz ilości transportowanego tytoniu.

3. Z chwilą przybycia tytoniu do zakładu przetwórczego, właściwy organ kontrolny weryfikuje, w szczególności poprzez zważenie, czy oddzielne ilości sprawdzone w ośrodku skupu są ilościami rzeczywiście dostarczonymi.

Właściwy organ kontrolny ustanawia wszelkie specjalne warunki, które uważa za konieczne dla czynności sprawdzających.

Artykuł 48

1. Kontrole przeprowadzane w czasie wstępnego przetwarzania i przygotowania tytoniu do sprzedaży są przeprowadzane po analizie ryzyka. Państwa Członkowskie przeprowadzają niezapowiedziane kontrole w celu weryfikacji zgodności z art. 7, terminowości wypłaty ceny zakupu przewidzianej w art. 9 ust. 3 lit. j) oraz terminowości wypłaty sumy przewidzianej w art. 20 ust. 3.

2. Kontrole przeprowadzane w czasie wstępnego przetwarzania i przygotowania do sprzedaży muszą, w każdym sprawdzanym zakładzie umożliwiać weryfikację ilości tytoniu w liściach albo wyprodukowanego we Wspólnocie albo pochodzącego z lub przywożonego z państw trzecich, umieszczonego pod dozorem oraz zapewnić, że nadzorowany tytoń nie zostanie zwolniony przez zakończeniem procesów wstępnego przetwarzania i przygotowania do sprzedaży oraz że żaden tytoń nie został poddany sprawdzeniu więcej niż raz. Kontrole obejmują:

- a) niezapowiedzianą kontrolę zapasów zakładu przetwórczego;
- b) kontrolę w chwili opuszczenia miejsce dozoru przez tytoń, po przejściu wstępnego przetwarzania i przygotowania do sprzedaży;
- c) dodatkowe środki kontroli uznane za konieczne przez Państwo Członkowskie, w szczególności mające na celu zapewnienie, że nie wypłacono premii za surowiec tytoniowy pochodzący lub przywożony z państw trzecich.

3. Kontrole przeprowadzone w czasie wstępnego przetwarzania i przygotowania do sprzedaży obejmują co najmniej 5 % pierwszych przetwórców; właściwy organ musi wybrać próbę przeznaczoną do kontroli na podstawie, w szczególności, analizy ryzyka oraz zapewnić reprezentatywne objęcie przedsiębiorstw różnych wielkości.

4. Analiza ryzyka uwzględnia:

- wyniki kontroli przeprowadzonych w poprzednich latach,
- zmianę w porównaniu do poprzedniego roku,
- inne czynniki, które zostaną określone przez Państwo Członkowskie.

Kontrole określone w ust. 2 muszą być prowadzone w miejscu, gdzie tytoń w liściach jest przetwarzany. W terminie, który ustala Państwo Członkowskie, zaangażowane zakłady powiadamiają na piśmie właściwe organy o miejscach, w których będzie odbywać się przetwarzanie. W tym celu Państwa Członkowskie mogą ustalić, jakie informacje mają zostać dostarczone przez zakłady prowadzące wstępne przetwarzanie właściwym organom.

ROZDZIAŁ II

K a r y

Artykuł 49

Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania w przypadkach siły wyższej.

Artykuł 50

1. W przypadku, kiedy indywidualni producenci nie uprawiają tytoniu, tracą wszelkie uprawnienia do premii na obecny zbiór oraz do kwoty produkcyjnej na przyszłe zbiory.

2. Jeżeli w rzeczywistości okaże się, że uprawiany obszar jest mniejszy od obszaru zadeklarowanego o ponad 10 %, premia, która miała być wypłacona danemu producentowi na obecny zbiór i wszelkie kwoty, które miały zostać przydzielone temu samemu producentowi na następne zbiory, są zmniejszane o podwojoną wartość odkrytej niezgodności.

3. W przypadku zastosowania kar określonych w ust. 1 i 2 oraz, gdy indywidualny producent jest członkiem grupy producentów, kwoty produkcyjne umieszczone w deklaracji kwot są zmniejszane o dokładne ilości objęte karą odnoszącą się do kwot produkcyjnych producenta, który ma zostać ukarany w roku rozpatrywanego zbioru, bez możliwości przydzielenia ich w inny sposób między członków grupy producentów.

4. Jeżeli kontrole nie mogą zostać przeprowadzone z przyczyn, które można przypisać producentowi, dany obszar należy uznać za nieuprawiany.

Kary ustanowione w ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do producentów lub przetwórców, którzy przed podjęciem kontroli pisemnie powiadomią właściwy organ o istniejących rozbieżnościach lub w przypadku gdy rolnicy potrafią wykazać, że przeprowadzone przez nich ustalenie obszaru omawianej działki, wyłączając drogi wewnętrzne i ogrodzenia, zostało dokładnie dokonane w oparciu o informacje uznane przez właściwy organ.

5. Jeżeli właściwy organ kontrolny ustali obecność tytoniu, który nie został zgłoszony zgodnie z art. 16 ust. 2, ilość objęta deklaracją kwot, do których producent jest uprawniony na nadchodzące zbiory, zostaje zredukowana o ilość dwukrotnie większą od niezadeklarowanej ilości.

Artykuł 51

1. Jeżeli grupa producentów nie postępuje zgodnie z regulami regulującymi przyznawanie premii przewidzianymi w załączniku V, traci ona swoje uprawnienia do otrzymania

jakiegokolwiek specjalnej pomocy na obecny zbiór. Grupom producentów, w odniesieniu do których po ponownej kontroli zostanie stwierdzone naruszenie cofa się uznanie.

W przypadku znalezienia błędów urzędniczych, specjalna pomoc przyznana na bieżące zbiory zostanie zmniejszona. Państwa Członkowskie ustanawiają wysokość tej obniżki w przedziale między 1 % a 20 % w zależności od wagi błędu. Grupa producentów musi poprawić konsekwencje wszelkich stwierdzonych błędów.

2. Jeżeli grupa producentów nie postępuje zgodnie z regulami określonymi w art. 40 ust. 2 i 3, specjalna pomoc jest zmniejszana 20 %-50 %, w zależności od wagi naruszenia. Grupom producentów, w odniesieniu do których po ponownej kontroli zostanie stwierdzone naruszenie cofa się uznanie.

Jeżeli członkom producentom grupy producentów nie wypłacono w okresie 30 dni od nieprzekraczalnego terminu określonego w art. 18 ust. 3, pełnej sumy stałej i zmiennej części premii, specjalną pomoc finansową zmniejsza się o 20 %. Specjalną pomoc finansową zmniejsza się o kolejne 20 % za każdy dodatkowy okres 30 dni zwłoki, maksymalnie do 150 dni.

3. Administratorzy grup producentów odpowiedzialni zgodnie z ust. 1 i 2, za umyślne lub spowodowane poważnym zaniedbaniem wycofanie uznania dla swoich grup, nie mogą zarządzać inną grupą producentów lub składać wniosku o uznanie w czasie trwania roku stosowania kary.

4. Uznanie cofa się zgodnie z art. 6.

Artykuł 52

Jeżeli nieprzetworzony tytoń nie został dostarczony do miejsc przewidzianych w art. 16 ust. 1 akapit drugi, lub przewoźnik przewożący oddzielne ilości tytoniu, określone w art. 47 ust. 2, od ośrodka skupu do zakładu przetwórczego nie posiada zgody na dokonanie transportu, zakład przetwórczy, który otrzymał rozpatrywany tytoń, musi zapłacić Państwu Członkowskiemu sumę pieniędzy równą premiom za ilość danego tytoniu. Kwotę tę księguje się na rzecz Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR).

Artykuł 53

1. Jeżeli termin wypłacenia ceny zakupu przewidziany w art. 9 ust. 3 lit. j) i termin zapłaty kwoty przewidzianej w art. 20 ust. 3, zostały przekroczone o 30 dni, pierwszemu przetwórcy cofa się wydane mu zatwierdzenie na okres jednego roku. Zatwierdzenie cofane jest na kolejny rok, a maksymalnie na okres do trzech lat, za każde dodatkowe 30 dni zwłoki.

2. Po okresie wycofania zatwierdzenia pierwszy przetwórcza musi złożyć nowy wniosek o zatwierdzenie.

3. Administratorzy pierwszych przetwórców odpowiedzialni za umyślnie lub spowodowane poważnym zaniedbaniem wycofanie zatwierdzenia, nie mogą zarządzać innym uznanym pierwszym przetwórcą lub składać wniosków o zatwierdzenie w okresie pierwszego roku stosowania danej kary.

TYTUŁ VIII

Powiadamianie Komisji

Artykuł 54

Każde zainteresowane Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o:

- a) stosowaniu art. 3 ust. 1 lit. f) akapit drugi;
- b) odmowie lub wycofaniu uznania grupie producentów, podając swoje powody odmowy lub wycofania uznania;
- c) nazwach i adresach organów odpowiedzialnych za rejestrację umowy kontraktacji i zakładów wstępnego przetwarzania, zatwierdzonych przez każde Państwo Członkowskie. Komisja opublikuje wykaz tych organów i przedsiębiorstw wstępnego przetwarzania w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*;
- d) stosowaniu art. 12 ust. 1;
- e) stosowaniu art. 20 ust. 1;
- f) decyzjach, które zamierza podjąć na mocy art. 27 ust. 4;
- g) środkach podjętych na podstawie art. 28 ust. 1;
- h) regułach tworzenia rezerwy krajowej i obiektywnych kryteriach dystrybucji rezerwy krajowej, przyjętych na mocy art. 29 ust. 2 i 3;
- i) ilościach przekazanych na stałe w odpowiednich grupach odmian na mocy art. 33;

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1998 r.

j) ilościach, które były przedmiotem wniosku o odkupienie kwot oraz ilościach odkupionych w odpowiednich grupach odmian na mocy art. 35;

k) krajowych środkach podjętych w celu stosowania niniejszego rozporządzenia;

l) innych informacjach potrzebnych Komisji do właściwego zarządzania uzgodnieniami.

Komputerowa baza danych, ustanowiona w ramach zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli jest wykorzystywana do zgłaszania informacji wyszczególnionych w niniejszym artykule.

TYTUŁ IX

Przepisy przejściowe i końcowe

Artykuł 55

Dla zbiorów roku 1999, na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 lit. f) tiret drugie, producenci, którzy są członkami więcej niż jednej grupy producentów mogą na piśmie powiadomić grupę o swoim wycofaniu z członkostwa do dnia 31 stycznia 1999 r.

Artykuł 56

Rozporządzenia (EWG) nr 3478/92, (EWG) nr 84/93 oraz (WE) nr 1066/95 tracą moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 57

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od zbiorów 1999 r.

W imieniu Komisji

Franz FISCHLER

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

PROCENT PROGÓW GWARANTOWANYCH DLA KAŻDEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO LUB OKREŚLONEGO REGIONU DLA UZNANIA GRUP PRODUCENTÓW

Państwo Członkowskie określonego regionu utworzenia grupy producentów	Procent
Niemcy, Hiszpania (z wyjątkiem Kastylii-Leon, Nawarry i strefy Compezo w Kraju Basków), Francja (z wyjątkiem Nord-Pas-de-Calais i Pikardii), Włochy, Portugalia (z wyjątkiem Autonomicznego Regionu Azorów), Belgia, Austria	2 %
Grecja (z wyjątkiem Epiru), Autonomiczny Region Azorów (Portugalia), Nord-Pas-de-Calais i Pikardia (Francja)	1 %
Kastyliia-Leon (Hiszpania), Nawarra (Hiszpania), strefa Compeza w Kraju Basków (Hiszpania), Epir (Grecja)	0,4 %

ZAŁĄCZNIK II

UZNANE OBSZARY PRODUKCYJNE

Grupy odmian zgodne z Załącznikiem do rozporządzenia (EWG) nr 2075/92	Państwo Członkowskie	Obszary produkcyjne
I. Suszony ogniowo-rurowo	Niemcy	Szlezwik-Holsztyn, Dolna Saksonia, Bawaria, Nadrenia – Palatynat Badenia – Wirtembergia, Hesja, Saara, Brandenburgia, Meklemburgia – Pomorze Przednie, Saksonia, Saksonia-Anhalt, Turyngia
	Grecja	Tracja, Macedonia Wschodnia, Macedonia Środkowa, Macedonia Zachodnia, Tesalia, Epir, Grecja Wschodnia, Grecja Zachodnia, Peloponez
	Francja	Akwitania, Midi-Pyrénées, Owernia-Limousin, Szampania – Ardeny, Alzacja-Lotaryngia, Rodan – Alpy, Franche-Comté, Prowansja – Alpy – Wybrzeże Łazurowe, Region Loary, Centre, Poitou-Charente, Bretania, Langwedocja-Rousillon, Normandia, Burgundia, Nord-Pas-de-Calais, Pikardia, Île-de-France
	Włochy	Friuli, Wenecja, Lombardia, Piemont, Toskania, Marche, Umbria, Lacjum, Abruzja, Molise, Kampania, Basilicata, Apulia, Kalabria
	Hiszpania	Estremadura, Andaluzja, Kastyli-Leon, Kastyli-La Mancha
	Portugalia	Beira Interior, Ribatejo Oeste, Alentejo, Autonomiczny Region Azorów
	Austria	Burgenland, Dolna Austria, Górna Austria, Styria
II. Tytoń jasny suszony powietrznie	Belgia	Flandria, Hainaut, Namur, Luksemburgia
	Niemcy	Bawaria, Nadrenia – Palatynat, Badenia-Wirtembergia, Hesja, Saara, Brandenburgia, Meklemburgia – Pomorze Przednie, Saksonia, Saksonia-Anhalt, Turyngia
	Grecja	Macedonia Wschodnia, Macedonia Środkowa, Macedonia Zachodnia, Tesalia
	Francja	Akwitania, Midi-Pyrénées, Owernia-Limousin, Alzacja-Lotaryngia, Rodan – Alpy, Franche-Comté, Region Loary, Centre, Poitou-Charente, Bretania, Burgundia, Langwedocja-Rousillon, Szampania – Ardeny, Île-de-France
	Włochy	Wenecja, Lombardia, Piemont, Umbria, Emilia-Romania, Lacjum, Abruzja, Molise, Kampania, Basilicata, Apulia, Sycylia, Friuli, Toskania, Marche, Kalabria
	Hiszpania	Estremadura, Andaluzja, Kastyli-Leon, Kastyli-La Mancha
	Portugalia	Beira Interior, Ribatejo Oeste, Entre Douro e Minho, Trás-os-Montes, Autonomiczny Region Azorów
	Austria	Burgenland, Dolna Austria, Górna Austria, Styria
III. Tytoń ciemny suszony powietrznie	Belgia	Flandria, Hainaut, Namur, Luksemburgia
	Niemcy	Nadrenia – Palatynat, Badenia-Wirtembergia, Hesja, Saara, Bawaria, Brandenburgia, Meklemburgia – Pomorze Przednie, Saksonia, Saksonia-Anhalt, Turyngia

Grupy odmian zgodne z Załącznikiem do rozporządzenia (EWG) nr 2075/92	Państwo Członkowskie	Obszary produkcyjne
	Francja	Akwitania, Midi-Pyrénées, Langwedocja – Rousillon, Owernia – Limousin, Poitou –Charente, Bretania, Region Loary, Centre, Rodan – Alpy, Prowansja – Alpy – Wybrzeże Łazurowe, Franche – Comté, Alzacja-Lotaryngia, Szampania – Ardeny, Pikardia, Nord-Pas- de- Calais, Normandia, Burgundia, Reunion
	Włochy	Fruli, Trydent, Wenecja, Toskania, Lacjum, Molise, Kampania, Apulia, Sycylia
	Hiszpania	Estremadura, Andaluzja, Kastyli-Leon, Kastyli-La Mancha, Walencja, Nawarra, Rioja, Katalonia, Madryt, Galicia, Asturia, Kantabria, obszar Compezo w Kraju Basków, La Palma (Wyspy Kanaryjskie)
	Austria	Burgenland, Dolna Austria, Górna Austria, Styria
IV. Suszony ogniowo	Włochy	Wenecja, Toskania, Umbria, Lacjum, Kampania, Marche
	Hiszpania	Estremadura, Andaluzja
V. Suszony na słońcu	Grecja	Macedonia Zachodnia, Tesalia, Epir, Grecja Wschodnia, Grecja Zachodnia, Peloponez, Tracja i wyspy
	Włochy	Lacjum, Abruzja, Molise, Kampania, Basilicata, Apulia, Sycylia
VI. Basmasy	Grecja	Tracja, Macedonia Wschodnia, Macedonia Środkowa, Macedonia Zachodnia, Tesalia, Grecja Zachodnia
VII. Katerini i podobne odmiany	Grecja	Macedonia Wschodnia, Macedonia Środkowa, Macedonia Zachodnia, Tesalia, Epir, Grecja Wschodnia, Grecja Zachodnia
VIII. Klasyczny Kaba Koulak, Elasona, Myrodata de Arginion, Zichnomyrodata	Grecja	Macedonia Wschodnia, Macedonia Środkowa, Macedonia Zachodnia, Tesalia, Epir, Grecja Wschodnia, Grecja Zachodnia, Peloponez i wyspy, Tracja

ZAŁĄCZNIK III

Minimalne wymagania jakości

Tytoń kwalifikujący się do premii określonej w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 2075/92 musi być solidnej właściwej jakości handlowej uwzględniającej typowe cechy danej odmiany, a także nie może zawierać żadnego z następujących składników:

- a) kawałków liści;
- b) liści bardzo zniszczonych przez grad;
- c) liści ze znacznymi uszkodzeniami na ponad jednej trzeciej powierzchni;
- d) liści porażonych chorobami bądź zaatakowanych przez owady na ponad 25 % powierzchni;
- e) liści ze śladami pestycydów;
- f) liści niedojrzałych bądź wyraźnie zielonych;
- g) liści uszkodzonych przez mróz;
- h) liści zaatakowanych przez pleśń lub zgniliznę;
- i) liści z niewysuszonymi żyłami, wilgotnymi lub zaatakowanymi przez zgniliznę lub z mięsistymi czy też wystającymi łodygami;
- j) liści z odrostów lub pędów bocznych;
- k) liści o nienaturalnym dla danej odmiany zapachu;
- l) liści z przylegającą glebą;
- m) liści o zawartości wilgoci przekraczającą o cztery punkty zawartość wilgoci ustanowioną w załączniku IV.

ZAŁĄCZNIK IV

ZAWARTOŚĆ WILGOCI OKREŚLONA W ART. 15

Grupa odmian	Zawartość wilgoci (%)
I. Suszony ogniowo-rurowo	16
II. Jasny suszony powietrznie	
Niemcy, Francja, Belgia, Austria, Portugalia – Autonomiczny Region Azorów	22
Pozostałe Państwa Członkowskie i inne uznawane obszary produkcyjne w Portugalii	20
III. Ciemny suszony powietrznie	
Belgia, Niemcy, Francja, Austria	26
Pozostałe Państwa Członkowskie	22
IV. Suszony ogniowo	22
V. Suszony na słońcu	16
VI. Basmás	16
VII. Katerini	16
VIII. Klasyczny Kaba Koulak, Ellassona, Myrodata Agrinion, Zichnomyrodata	16

ZAŁĄCZNIK V

A. Reguły podziału premii

1. Premia składa się z:

- specjalnej pomocy = 2 % premii,
- zmiennej części premii = procent premii dostosowany według grup odmian i Państwa Członkowskiego jak pokazano w sekcji B i zgodnie z art. 15 ust. 1,
- stałej części premii = różnica między premią po odliczeniu wysokości potrąconej na rzecz finansowania Funduszu a sumą specjalnej pomocy i zmiennej części premii.

2. Dodatkową sumę ustanowioną w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (EWG) 2075/92 dodaje się do stałej części premii.

B. Zależność między zmienną częścią premii a premią

1999

	I Suszony ogniowo- rurowo	II Jasny suszony powietrz- nie	III Ciemny suszony powietrz- nie	IV Suszony ogniowo	V Suszony na słońcu	Inne		
						VI Basma	VII Katerini	VIII K.Koulak
Włochy	20 %	20 %	20 %	20 %	25 %			
Grecja	20 %	20 %			25 %	15 %	15 %	15 %
Hiszpania	20 %	20 %	20 %	20 %				
Portugalia	20 %	20 %						
Francja	20 %	20 %	20 %					
Niemcy	20 %	20 %	20 %					
Belgia		20 %	20 %					
Austria	20 %	20 %	20 %					

2000

	I Suszony ogniowo- rurowo	II Jasny suszony powietrz- nie	III Ciemny suszony powietrz- nie	IV Suszony ogniowo	V Suszony na słońcu	Inne		
						VI Basma	VII Katerini	VIII K.Koulak
Włochy	25 %	25 %	25 %	25 %	35 %			
Grecja	25 %	25 %			35 %	20 %	20 %	20 %
Hiszpania	25 %	25 %	25 %	25 %				
Portugalia	25 %	25 %						
Francja	25 %	25 %	25 %					
Niemcy	25 %	25 %	25 %					
Belgia		25 %	25 %					
Austria	25 %	25 %	25 %					

2001 i kolejne zbiory

	I Suszony ogniowo- rutowo	II Jasny suszony powietrz- nie	III Ciemny suszony powietrz- nie	IV Suszony ogniowo	V Suszony na słońcu	Inne		
						VI Basmas	VII Katerini	VIII K.Koulak
Włochy	35 %	35 %	40 %	32 %	45 %			
Grecja	35 %	35 %			45 %	30 %	30 %	30 %
Hiszpania	35 %	35 %	40 %	32 %				
Portugalia	35 %	35 %						
Francja	35 %	35 %	40 %					
Niemcy	35 %	35 %	40 %					
Belgia		35 %	40 %					
Austria	35 %	35 %	40 %					

C. Zmienna część premii

Zmienna część premii wynosi:

$$\left[\frac{A}{\text{suma}(QL \times PP)} \right] \times (QL \times PP)$$

gdzie A jest całkowitą kwotą zmiennej części premii dostępnej grupie producentów dla grupy odmian, QL jest ilością dostarczaną w partiach a PP jest ceną zakupu każdej partii dla członka grupy producentów dla danej grupy.

Dla każdej grupy odmian, grupa producentów musi podzielić całkowitą dostępną kwotę zmiennej części premii dla danej grupy odmian przez sumę ilości dostarczanych w partiach, pomnożoną przez cenę zakupu dla każdej partii. Wynik tego działania musi zostać pomnożony przez iloczyn ilości w każdej partii i jej cenę zakupu. Zmienna część premii równa zero powinna zostać przypisana partiom sprzedanym za cenę zawartą między ceną minimalną a minimalną plus 40 % dla każdej grupy odmian uprawianych przez grupę producentów.

ZAŁĄCZNIK VI

WSPÓLNOTOWE METODY OZNACZANIA ZAWARTOŚCI WILGOCI W SUROWCU TYTONIOWYM

I. METODY

A. Metoda Beaudesson'a

1. Aparatura

Piec suszący Beaudesson'a typu EM10

Elektryczna suszarka na ciepłe powietrze, w której powietrze przechodzi nad suszoną próbką poprzez wymuszoną konwekcję za pośrednictwem specjalnego wentylatora. Zawartość wilgoci jest określana poprzez ważenie przed i po suszeniu, gdzie równowaga jest skalowana w taki sposób, aby odczyt dla 10 g próbki odpowiadał wprost zawartości wilgoci wyrażonej w %.

2. Procedura

Próbka o masie 10 g jest ważona na szalce z perforowaną podstawą i następnie umieszczana w kolumnie suszącej, gdzie podtrzymywana jest przez spiralny pierścień. Piec włączany jest na pięć minut, podczas których ciepłe powietrze suszy próbkę w temperaturze około 100 °C. Po upływie pięciu minut, proces zatrzymywany jest automatycznie. Temperatura powietrza na koniec procesu suszenia odczytywana jest z wbudowanego termometru. Probka jest ważona a jej zawartość wilgoci jest bezpośrednio odczytywana i poprawiana w razie konieczności poprzez dodanie lub odjęcie dziesiątej części procenta stosownie do odczytu temperatury, korzystając ze skali w aparaturze.

B. Metoda Brabender'a

1. Aparatura

Piec Brabender'a

Elektryczna suszarka składająca się z cylindrycznej komory termostaticznej, wentylowanej przez wymuszoną konwekcję, w którym jednocześnie umieszczane jest 10 metalowych szalek, każda zawierająca 10 g tytoniu. Szalki umieszczane są na stoliku, który jest obracany za pośrednictwem centralnego pokrętła do dziesięciu różnych pozycji, umożliwiających każdej z szalek umieszczenie po wysuszeniu w pozycji pozwalającej na zważenie w obrębie aparatu: system dźwigni umieszcza po kolei każdą z szalek na ramieniu wbudowanej wagi, bez konieczności wyciągania próbek z komory. Waga zaopatrzona jest w optyczną skalę odczytową i podaje bezpośredni odczyt dla zawartości wilgoci. Aparat zaopatrzony jest w drugą wagę, używaną wyłącznie do ważenia ilości wstępnych.

2. Procedura

Termostat ustawiany jest na 110 °C.

Komora jest nagrzewana: minimalny czas 15 minut.

Rozważana jest ilość 10 próbek po 10 g każda.

Piec jest napełniany.

Próbki są suszone przez 50 minut.

Odczytywane są wartości wag dla zawartości wilgoci brutto.

C. Inne metody

Państwa Członkowskie mogą korzystać z innych metod pomiarowych, w szczególności w oparciu o określenie oporności elektrycznej bądź właściwości dielektrycznych danej partii, pod warunkiem że wyniki są skalowane na podstawie badania reprezentatywnej próbki korzystając z jednej z metod określonych w A i B.

II. POBIERANIE PRÓBEK

Poniżej przedstawiono procedurę, według której należy pobierać próbki tytoniu w liściach do określenia zawartości wilgoci korzystając z jednej z metod określonych w pkt IA i B.

1. Wybór próbek

Wybrać z każdej beli pewną ilość liści proporcjonalną do ich masy. Ilość wybranych liści powinna być wystarczająca by być w pełni reprezentatywną dla całej beli.

Próbka musi zawierać równe ilości liści z zewnętrznej części beli, liści ze środkowej części beli oraz liści z miejsca pośredniego.

2. Homogenizacja

Wszystkie wybrane liście są mieszane razem w plastikowej torbie a kilka kilogramów zostaje pocięte (szerokość cięcia 0,4–2 mm).

3. Pobieranie podpróbek

Po pocięciu, liście zostają całkowicie wymieszane, następnie zostaje pobrana reprezentatywna próbka.

4. Pomiar

Pomiar musi zostać przeprowadzony na całości zredukowanej próbki, przy czym należy podjąć środki zapobiegawcze zapewniające, że:

- nie występują zmiany w zawartości wilgoci (hermetyczna i wodoszczelna torba lub pojemnik),
- homogeniczność próbki nie jest zaburzona przez osiadanie odpadów.

III. POZIOMY I CZĘSTOTLIWOŚĆ POBIERANIA PRÓBEK ORAZ METODA OBLICZANIA ZMODYFIKOWANEJ MASY

- ilość próbek pobieranych do oznaczenia zawartości wilgoci surowca tytoniowego musi wynosić co najmniej trzy dla każdego producenta dla dostawy każdej grupy odmian. Producenci i pierwsi przetwórcy mogą wymagać zwiększenia ilości próbek przy dostawie,
 - masa tytoniu dostarczanego dla każdej grupy odmian w ciągu tego samego dnia ma zostać zmodyfikowana w zależności od średniej zawartości zmierzonej wilgoci. Jeśli średnia zawartość wilgoci jest mniejsza niż jeden punkt ponad lub poniżej ustalonej zawartości wilgoci, masa tytoniu która kwalifikuje się do premii nie jest modyfikowana,
 - masa zmodyfikowana to: całkowita masa netto tytoniu dostarczonego dla grupy odmian w ciągu tego samego dnia $\times (100 - \text{średnia zawartość wilgoci}) / (100 - \text{ustalona zawartość wilgoci dla danej odmiany})$. Średnia zawartość wilgoci musi być liczbą całkowitą otrzymaną przez zaokrąglenie w dół dla wartości dziesiętnych między 0,01 a 0,49 oraz w górę dla wartości dziesiętnych między 0,50 a 0,99.
-